

A Bundesfinanzhof a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Megengedi-e a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanács irányelv⁽¹⁾ 13. cikke A. része (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése azt, hogy általános orvosok által elrendelt orvosi laboratóriumi vizsgálatok adómentességét akkor is az ott meghatározott feltételektől tegyék függővé, ha az orvosok által végzett gyógykezelés egyébként adómentes?

⁽¹⁾ HL L 145., 1. o.

A Gerechtshof te 's-Gravenhage 2005. január 27-i végzésével a Bovemij Verzekeringen NV kontra Benelux-Merkenbureau ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-108/05. sz. ügy)

(2005/C 115/22)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Gerechtshof te 's-Gravenhage (Hollandia) 2005. január 27-i végzésével, amely 2005. március 4-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Bovemij Verzekeringen NV kontra Benelux-Merkenbureau ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Gerechtshof te 's-Gravenhage a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) (kihagyva; a kérdést a Benelux Bíróságnak tették fel)
- 2) Úgy kell-e értelmezni az irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (3) bekezdését, hogy a megkülönböztető képesség e bekezdés szerinti használat révén történő (a szóban forgó ügyben egy Benelux védjegy általi) megszerzésének feltétele az, hogy az érintett vásárlóközönség a Benelux-terület egészében (azaz Belgiumban, Hollandiában és Luxemburgban) a bejelentési napot megelőzően védjegyként érzékeli a megjelölést?

Amennyiben a 2. kérdésre adott válasz nemleges:

- 3) Teljesül-e az irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt, az e bekezdés szerinti lajstromozásra vonatkozó feltétel, ha a megjelölést annak használata révén az érintett vásárlóköz-

zönség a Benelux-terület jelentős részén védjegyként érzékeli, és állhat-e ez a jelentős rész csupán Hollandiából?

- 4) Figyelembe kell-e venni az irányelv 3. cikkének (3) bekezdése szerinti használat révén szerzett megkülönböztető képesség megítélésakor a nyelvterületeket az adott területen belül, ha a megjelölés egy tagállam (vagy, mint a szóban forgó esetben, a Benelux-terület) területén hivatalos nyelv egy vagy több szavából áll?

Amennyiben a lajstromozás többi feltétele teljesül, elégséges/szükséges feltétel-e a védjegyként történő lajstromozáshoz, ha a megjelölést az érintett vásárlóközönség a tagállam (vagy, mint a szóban forgó esetben, a Benelux-terület) nyelvterületének jelentős részén – ahol ezt a nyelvet hivatalosan beszélik – védjegyként érzékeli?

⁽¹⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL L 40., 1989.2.11., 1. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 4-én benyújtott kereset

(C-110/05. sz. ügy)

(2005/C 115/23)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: D. Recchia és F. Amato, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy, mivel megtiltotta a pótkocsik gépjárművek által történő vonatását, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az EK 28. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A codice della strada (KRESZ) 56. cikkének értelmében Olaszországban tilos a pótkocsik gépjárművek általi vontatása, a traktorok kivételével.

A Bizottság szerint nem kétséges, hogy ez a tilalom azzal a hatással jár, hogy a megakadályozza az olyan tagállamokban jogszerűen előállított és forgalmazott pótkocsik használatát, ahol ez a tilalom nem áll fenn, így megakadályozta a szóban forgó áruk olaszországi behozatalát és forgalmazását.

Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy az Olasz Köztársaság nem teljesítette az EK 28. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

—————

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága harmadik tanácsának a T-196/03. sz. European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ügyben 2004. december 10-én hozott végzése ellen a European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) által 2005. március 4-én benyújtott fellebbezés

(C-113/05. P. sz. ügy)

(2005/C 115/24)

(Az eljárás nyelve: angol)

A European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI), székhelye: Brüsszel (Belgium), képviselik: K. Van Maldegem és C. Mereu ügyvédek, 2005. március 4-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága harmadik tanácsának a T-196/03. (1) sz. European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ügyben 2004. december 10-én hozott végzése ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy jelen fellebbezés elfogadható és megalapozott;
- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-196/03. sz. ügyben 2004. december 10-én hozott végzését;
- állapítsa meg, hogy a fellebbező által a T-196/03. sz. ügyben előadott kérelmek elfogadhatóak;
- határozzon az érdemi kérdésekről, vagy ennek hiányában érdemi elbírálás céljából utalja az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, valamint
- kötelezze az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát mindkét eljárás összes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A fellebbező vitatja a megtámadott végzés 16. pontját, amely elutasítja az elfogadhatóságról való döntés előtti érdemi vizsgálatra, illetve ennek hiányában az alapeljárásban való ítélet meghozataláig a határozathozatal felfüggesztésére vonatkozó kérelmét. A felperes előadja, hogy ez az elutasítás azért jogellenes, mert az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az eljárási szabályzat 114. cikkének (4) bekezdését, sérti a hatékony érvényesülés elvét és az indokolási kötelezettséget. Az eljárási szabályzat 114. cikkének (4) bekezdését az Elsőfokú Bíróságnak kiterjesztően és – a hatékony érvényesülés elvével összhangban – az ügy körülményeit figyelembe véve kellett volna értelmeznie. A felperes szerint az Elsőfokú Bíróság megsértette indokolási kötelezettségét, amikor az elutasításra nem adott más magyarázatot csak azt, hogy „a keresetet az ügy irataiban foglalt információk alapján is el lehet bírálni.”
2. A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a fellebbező jogalapjait elutasította és kimondta, hogy:
  - (a) a megtámadott intézkedésnek a fellebbezőre gyakorolt versenyellenes hatásai nem különböztetik őt meg a többi vállalkozástól. A fellebbező állítása szerint a kozmetikai iparban nem értékesítő vagy csak a kozmetikai iparban értékesítő, de termékei tesztelése során állatkísérleteket nem végző vagy CMR (rákkeltő, mutagén, szaporodásra káros) anyagokat fel nem használó vállalkozások helyzete nem azonos a fellebbezőével. A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróság ezen kívül tévesen értelmezte az Extramet-ügyből levezethető következtetést.
  - (b) a fellebbező nem hivatkozott a megtámadott intézkedésnél magasabb szintű kötelező jogszabályra, amely alapján a Parlament és a Tanács köteles lett volna figyelembe venni a megtámadott intézkedés negatív hatásait: a fellebbező szerint az EK 3. cikk g) pontjában foglalt kötelező rendelkezés alapján a Parlamentnek és a Tanácsnak meg kell akadályoznia a belső piaci verseny torzulását.
  - (c) a fellebbező szabadalmi az üzleti célú felhasználással – a megtámadott intézkedés alapján – nem válnak azonnal és véglegesen jogellenessé, és ebből következően a megtámadott intézkedés sem „érinti személyében” a fellebbezőt. A fellebbező szerint a Codorniu-ügynek megfelelően ő amiatt válik „személyében érintetté”, hogy a megtámadott határozat megfosztja (kizárólagos) szabadalmi jogaitól.